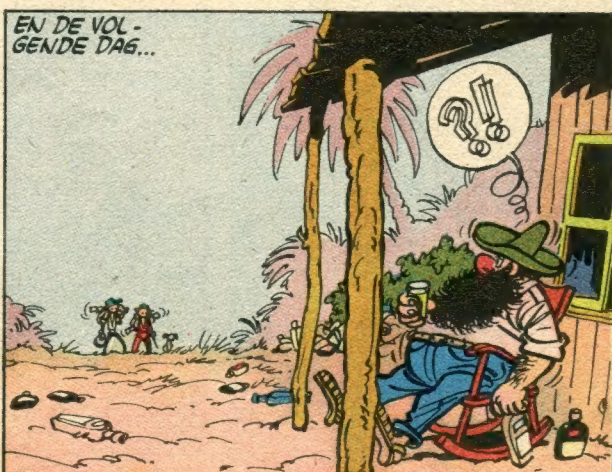
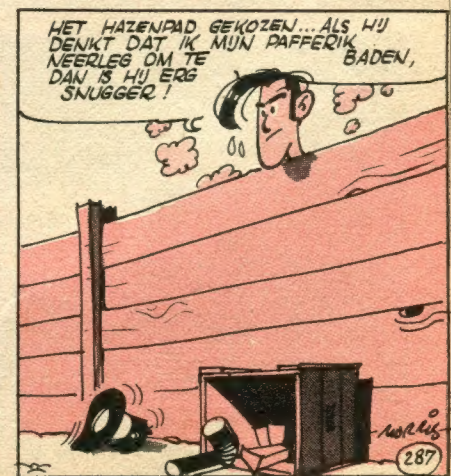
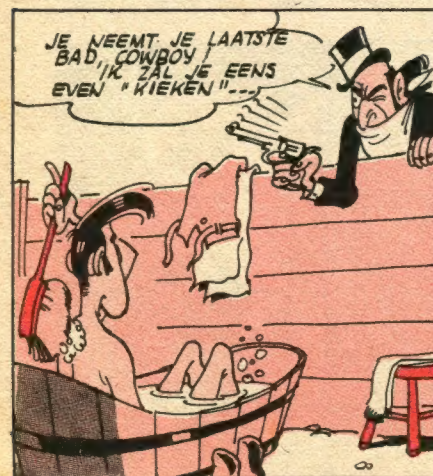
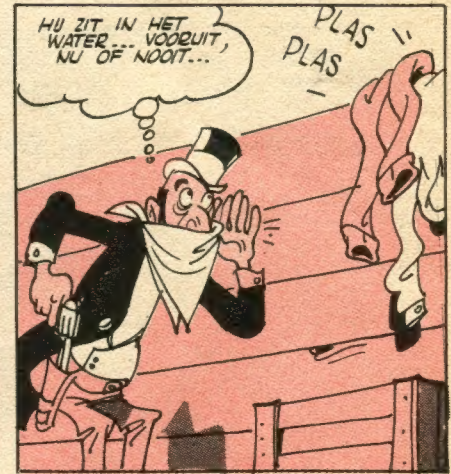
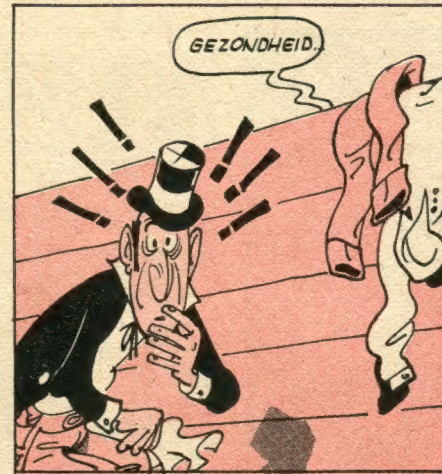
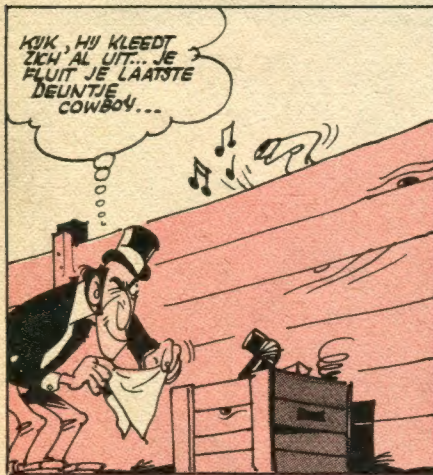

ROBBEDOES

NU IK HOOR!
JIJ ZIT AL VOOR
DE ZESDE KEER
OOM WIMS VERHAAL
"EEN MODERNE JONAS"
OVER TE LEZEN.

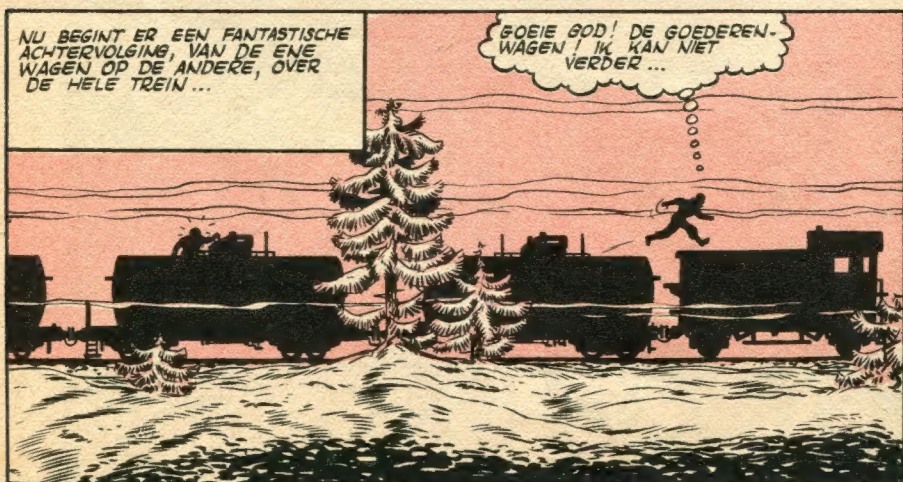
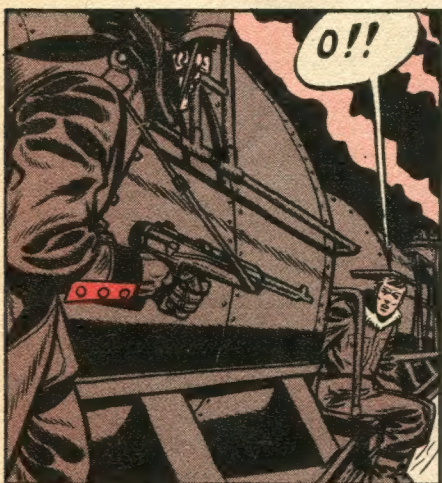

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT IS ERIN GESLAAGD
AAN DE POLDEVISCH
GRENSWACHTERS TE ONTKO-
MEN EN SPRINGT OP EEN
RUDENDE TREIN.

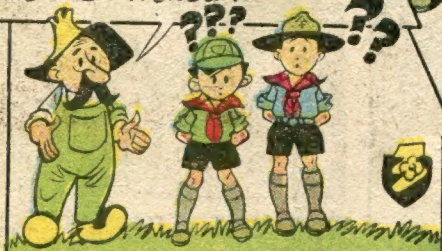

**WIE WEET
HET
?**

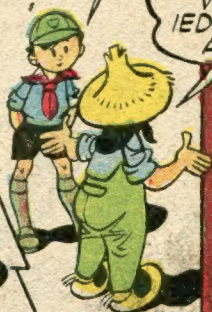
EN NU ZAL IK
JULLIE EENS...
ZOEK IN DIT BLOEMPERK
6 BLOEMEN DIE DOOR GEEN
ENKELE VERTICALE, HORI-
ZONTALE OF DIAGONALE
LIJN ONDERLING VERBONDEN
KUNNEN WORDEN.

GAAI & MOWGLI GAAN WEER BIJ BAAS THOMAS OP BEZOEK...

AL WEER IN DE PENARIE,
BAAS THOMAS?...

OCH JA!
MIJN PATROON
WIL DAT IK
IEDERE BOOM
AFZONDER.

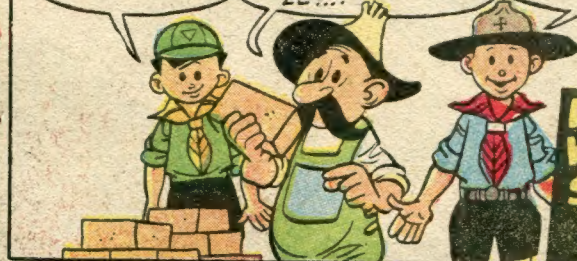

DOODMAKKELIJK!...
3 gelijke, ronde schut-
tingen zijn voldoende!

EN U KAN DIE
STENEN
GEBRUIKEN!...

EEN GOED IDEE...
HOE ZWAAR ZIJN
ZE?...

ELK WEEGT
 $1\text{ kg} + \frac{1}{2}$ STEEN!...

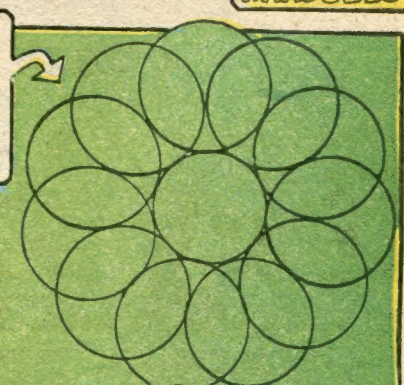

**HOEVEEL
WEEGT 1
STEEN
?...**

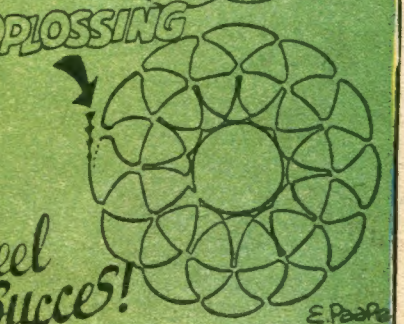
VERBLUF JE VRIENDEN!

**HIER ZIJN 2
RAADSELS**

**KUN JE IN EEN
ENKELE TREK
ZONDER DE PUNT VAN
JE POTLOOD OP TE
LICHTEN DEZE FIGUUR
NATEKENEN...**

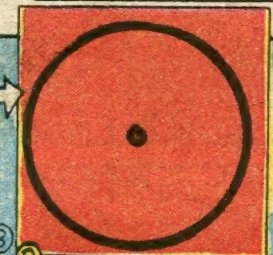
OPLOSSING

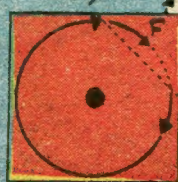
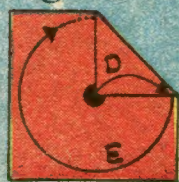
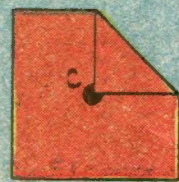
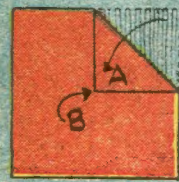
**Veel
Succes!**

E. Paape

**KUN JE IN EEN KEER DE
OMTREK EN HET MIDDEL-
PUNT VAN DEZE CIRKEL
TEKENEN?**

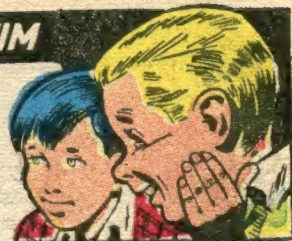
VOUW DE HOEK VAN HET PAPIER (A)
OM, ZODAT HIJ SAMENVALT MET
HET MIDDELPUNT VAN DE OMTREK (B).
GEEF NU HET MIDDELPUNT AAN (C).
EN GA DOOR MET TEKENEN (D) EERST OVER DE OMGE-
VOUWEN HOEK, DAARNA (E) OVER HET PAPIER EN EINDIG
OP DE TERUGGEVOUWEN HOEK... (F).

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een moderne Jonas

WIM HAD JONAS OPGEDRAGEN TE GAAN PREDIKEN TE MINIVE (1) MAAR JONAS VLUCHTTE EN GING TE JOBBE (2) AAN BOORD VAN EEN FENICISCH SCHIP EN STEEKT EEN STORM OP. OM DE STORM TOT BEDAREN TE BRENGEN GOEDEN DE MATROZEN JONAS OVERBOORD. MIJN WORT OPGESLOKT DOOR EEN GROTE VIS MAAR VAN HET MONSTER DAT NIEM UITSPUIJT AAN DE KUST... JONAS HAAST ZICH DAN OM AAN GODS BEVEL TE VOLDOEN....

HOOFDSTAD VAN ASSYRIE, OP DE LINKEROEVER VAN DE TIGRIS (2) NIJ JAFFA.

LEVEN IN EEN WALVIS?... NEE!... DAT GELOOF IK NOOIT!...

WEES NIET ONGELOVIGER DAN DE HEILIGE THOMAS!... MAAR HOE KOM JE AAN DIE WALVIS?...!

VOLGENS DE BIJBEL WAS HET EEN GROTE VIS!... WAARSCHIJNLIJK IS HET EEN DOTVIS GEWEEST. HIJ KOMT VOOR IN DE MIDDELANDSE ZEE DE WALVIS NIET, DAT HIJ EEN HAAI VAN 3 METER IN KAN SLIKKEN, LUISTERT MAAR EENS NAAR HET VERHAAL VAN BARTLEY, HET SPEELT IN ONZE TIJD...

BARTLEY JAAGT OP WALVISSEN EN DOTVISSEN... HIJ HEEFT ZIJN KOOI OP DE "WILING", DIE DAG IS DE BEMANNING AAN LAND TE DURBAN...

DAARMEE KRIJG JE GEEN ZONNE-STEELK MEER.

4 POND, DUUR...

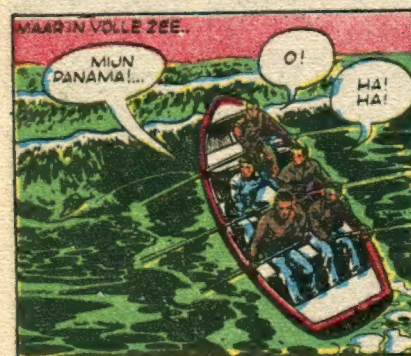

HA! HA! HA!... ZIE IK ER ZO NIET VEEL KNAPPER UIT, OLSON?...

KOM NOU MAAR... 'T IS TIJD OM AAN BOORD TE GAAN...

EN EVEN LATER

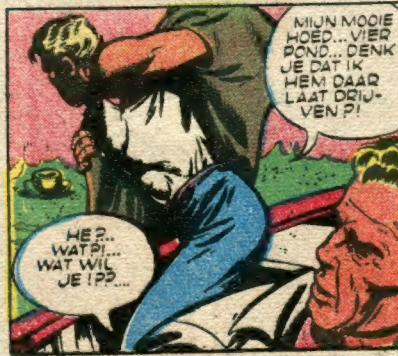

MAAR IN VOLLE ZEE...

MIJN PANAMA!...

O!

HA! HA!

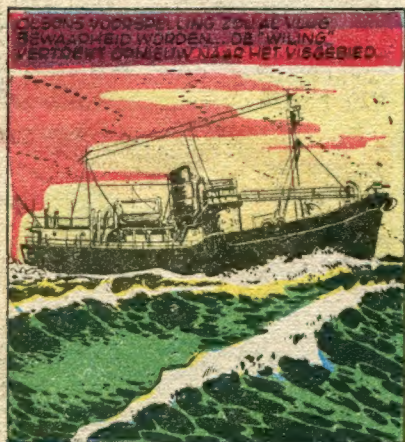
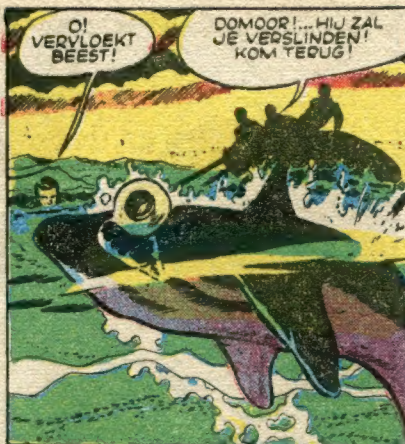
HE?... WAT PI... WAT WIL JE! P?...

MIJN MOOIE HOED... VIER POND... DENK JE DAT IK HEM DAAR LAAT DRIUVEN?!

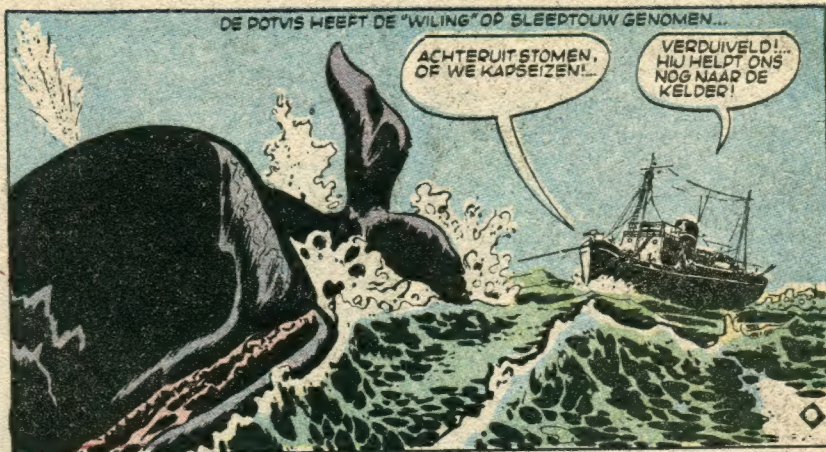

DOMOOR!... HET WE-MELT HIER VAN HAAIEN... KIK!... DAAR IS ER NIET EEN!

OP H1

MAAR IN ENKELE SECONDEN HEEFT DE POTVIS DE 730 METER TOEWAFGEROLD EN...

ZONDER DAT IEMAND HET MERKT... BARTLEY...

EVEN LATER...

HET MONSTER KAN EINDELIJK OVERMEESTERD WORDEN...

DE DOTVIS IS MAAR NAUWELIJKS DOOD ALS DE "WILING" TER PLAATSE KOMT...

HET GEWELDIGE DIER WORDT MET LUCHT GEVULD, OPDAT HET NIET ZINKEN ZOU...

DAARNA SLEEDT DE "WILING" ZIJN BUIT NAAR HET FABRIEKSSCHIP...

DE DOTVIS WORDT OP HET SCHID GEHESEN OM VERWERKT TE WORDEN. IEDEREEN MAAKT ZICH KLAAR OM OVER BARTLEY TE ROUWEN, ALS...

DE MAAG WORDT OPENGESNEDEN EN...

LATER...

HET WAREN INDERDAAD VLEKKEN DIE VEROOorzaakt WAREN DOOR DE MAAKSAPPEN VAN HET DIER... DAT IS HET VERHAAL VAN OLSON, DE STUURMAN VAN DE "WILING" DIE VOOR DE ECHTHEID ER VAN IN STAAT!...

Allen op de baan! Met "Robbedoes", vooraan!

En hier is uitstekend nieuws voor alle rakkers die van de zomer naar zee gaan!

ROBBEDOES houdt dit jaar langs de hele kust autorennen, waaraan alle rakkers kunnen deelnemen. En voor de meisjes zijn er costumeringswedstrijden, waaraan ook de allerjongste rakkers, die de klein zijn om mee te rennen, mogen meedoen.

Alle badplaatsen komen aan de beurt!

ROBBEDOES blijft telkens twee dagen ter plaatse. De eerste dag, van 9 tot 12 en van 13.30 tot 18.30 is gewijd aan de autorennen. De tweede dag, van 9 tot 12 en van 13.30 tot 15 uur eveneens. Maar van 15 u. af heeft de costumeringswedstrijd plaats voor de meisjes en de kleinste rakkers.

De eerste prijs?

EEN ECHTE «VOLKSWAGEN» voor de beste renner. Deze zal worden overgedragen tijdens de **FINALE**, die plaats heeft te **BRUSSEL** op **13 September 1953**. Daarover later meer nieuws. En voor de costumeringswedstrijd **EEN SCHITTEREND GOUDEN «PONTIAC» POLSHORLOGE**, dat tijdens dezelfde schiftingswedstrijd te Brussel zal worden overhandigd. De laureaten van ieder strand zullen dus worden uitgenodigd om op 13 September naar Brussel te komen voor de eindspurt en de costumeringswedstrijd. Robbedoes zal de prijswinnaars waarschuwen en hun reis betalen.

Daarnaast zijn er duizenden andere prijzen, zoals horloges, albums, ballen, chocolade en biscuits, vlaggen, vloespapieren, boeken, enz., enz.

Kortom, onze strandwedstrijden worden een echt zomerfeest. Dat komt omdat **ROBBEDOES** heeft mogen rekenen op de medewerking van de grootste firma's uit het hele land.

Torck: de overbekende specialist in speelgoed en tuinmeubelen. (De autorennen gebeuren met de prachtige wagentjes met pedalen, een specialiteit van de firma **TORCK**).

Apollinaris: het water dat ijszer doet vertoren!

Esso: de helper en wegwijzer van alle automobilisten.

Pontiac: het betrouwbaarste horloge!

Winterthur: de grote verzekeringsmaatschappij.

De wedstrijden staan bovendien onder de auspiciën van **Via Secura Apollinaris**. En 's avonds organiseert **Apollinaris** voor alle deelnemers 'n prachtig croquet.

De strandwedstrijden beginnen op 2 Juli en eindigen op 30 Augustus.

EN HIER VOLGT HET REGLEMENT

- 1) Iedere deelnemer aan de rennen of aan de costumeringswedstrijd moet **TWEE** bons indienen.
- 2) Volgende week vinden jullie zo'n bon in alle bladen van **DUPUIS**, dus in: «Robbedoes» (van 2 Juli, verkrijgbaar op 1 Juli); «Humoradio» (van 5 Juli, verkrijgbaar op 2 Juli); «De Haardvriend» (van 5 Juli, verkrijgbaar op 2 Juli).
- 3) Vanaf volgende week blijft een deelnemingsbon in deze drie bladen verschijnen. Het is voldoende **TWEE** bons in te dienen, deze kunnen in onverschillig welk blad van **DUPUIS** worden uitgeknipt. Natuurlijk mogen de deelnemers of twee bons uit hetzelfde blad, of twee bons uit verschillende bladen knippen.
- 4) Iedere bon is geldig voor de week die er op staat aangeduid (dat is telkens

de week volgende op de verschijningsdatum van het blad).

- 5) De costumen mogen alleen worden vervaardigd met weekbladen van de Uitgeverij J. DUPUIS, dus met «Robbedoes», «Humoradio» of «De Haardvriend». Iedere deelnemer krijgt daartoe gratis een pakket met het nodige materiaal. Dit pakket kan van de eerste dag af worden afgehaald aan de renbaan. De twee deelnemingsbons moeten worden ingeleverd op 't ogenblik dat dit pakket wordt overhandigd.
- 6) Het programma van deze wedstrijden verschijnt alleen in de bovengenoemde bladen van **DUPUIS**.
- 7) De uitslagen, met vermelding van naam en adres, verschijnen van 13 Juli af uitsluitend in «Humoradio».
- 8) Opgepast! De deelnemingsbons moeten beide worden ingevuld, anders zijn ze **NIET GELDIG**.

De strandwedstrijden beginnen op 2 en 3 Juli te Middelkerke.

ONZE KNOLLENTUIN

Weer een strijdbijl wordt begraven?...
P. K. dapperste aller braven!

Een rustig tuintje in het heet seizoen! Is het wonder, dat we bij hittegolf en zweetgeplens terug- of vooruitdenken aan voorjaar of herfst? Onze rakkers doen dat! Daarover straks meer. Laten we hier alleen nog afspreken de namen van de vier jaar- getijden midden in een zin nooit meer met een hoofdletter te tooien. Ze verdienen het eenvoudig niet en wij doen op onze manier aan moderne zakelijkheid...

Allereerst plant Snuffel een briefknol van **HARDWIG** uit Berchem, die door het wedstrijdgebeuren al ligt van 16 April, maar nu met volle instemming van Snuffel de grond ingaat. De briefknol, welbegrepen, en niet Hardwig! Zou P. K. bliksemsnel reageren — je kunt nooit weten en Snuffel weet, dat Poi thans in zeer moeilijke plantomstandigheden leeft — dan drukken we beide wedijverende knollen onder elkaar af en laten belangstellende planters mee beslissen. Anders heeft de zaak hiermee een definitief en voor Hardwig enigszins spijtig einde. Ze wint dan natuurlijk met forfait-cijfers: 5-0!

BESTE POL POLLEPEL

Je herinnert je waarschijnlijk nog die opstelwedstrijd, tussen een lid van Jouv en van mijn club? Het verwondert ons ten zeerste, dat het opstel van de z.g. uitdagerende club nog steeds niet verschenen is! Heb jij daar een verklaring voor? Mijn opstel is op de door ons overeengekomen datum de Robbedoesredactie toegezonden en al enkele maanden geleden verschenen. Hoe kan iemand nu een vergelijking maken tussen twee opstellen, die met zo groot tijdsverschil verschijnen, of waarvan er één misschien nooit verschijnt! Daarom denk ik dat de beste oplossing is: het annuleren van de wedstrijd.

Beste groeten van

HARDWIG uit Berchem.

Nu over het weer. **WITTE VEDER** uit Lokeren, lid van «Meteoorflits», schrijft over «Aprilse grillen» en doet het niet slecht. Alleen is alles teveel naar het welbekende schema. Natuurlijk wordt er weer plechtig — te plechtig! — gesproken over «levenssap», «heerlijke beloften» en «rijke vruchtenoogst». En weet onze goeie Willy niet, dat de regen in het voorjaar heus geen «spelbreker» is en dat een verschijnsel als voorjaarsonweer anders dient gezien? Een gouden griffel voor de Robbedoesraker, die echt «tijdens het onweder de vogeltjes hun vootjes heeft horen neuriën». Welja, «het gevlengeld heir (de «i» geeft aan, dat de «e» lang is en dus als ee moet worden uitgesproken!) begint weer met volle gor-

Nageknold tekeningetje van DE WITTE KRAAI uit Wenduine.

gel te kwinkeleren». Dergelijke opsteltaal is zo dood als een pier, al honderd jaar versleten evenals de spelling «heir»! Fris van de lever, Willy, en verwerk eigen indrukken.

APRILSE GRILLEN

Ons hartje popelt, want de lente is begonnen. De zon klimt alle dagen hoger, wordt machtiger, mildert de temperatuur. Jeugdige, vers levenssap doet de groene botten zwellen vol heerlijke beloften van kleurrijke bloesems en van een rijke vruchtenoogst. Doch steeds komt de regen als spelbreker opdagen. Donkere dreigende donderskoppen komen aandrijven. Een bliksemflits, gevolgd door een ratelende donderslag, is als 't ware het signaal voor de regen. Eerst stilletjes, dan harder en harder, tot het begint te hagelen. Binnen in huis hoort ge het geplet van de regendroppels in de dakgoot en het gekletter van hagelballen tegen de ruiten.

Stilaan drijft het onweer af. In de verte hoor je nog steeds de grommende donderslagen, die langzaam uitsterven. De deuren vliegen open en joelende kinderen springen naar buiten. De vogeltjes laten tijdens het onweer hun voosjes verscholen te neuriën, maar nu begint het gevlengeld heir met volle gorgel te kwinkeleren. Overal zie je nu nieuw leven dartel opbruisen.

WITTE VEDER uit Lokeren (lid van de «Meteooflits».)

DINGAAN uit Beveren-Roeselare verwerkt op zijn licht-dichterlijke manier «herfstgedachten»... Sinds Luc zich dichterlijk voelt aangedaan heeft hij voorliefde voor woordkoppelingen als «lijzig-lispelend», «zwart-zwaar», en laat hij fietzers «knorrend» verder rijden, om maar enkele dingen te noemen. Inderdaad, Luc, zoek het treffelijke woord, maar maak je taal niet te log! Je ziet, dat Snuffel allerminst aan zijn dichter wanhoopt.

REGENWEER

De wind huult door de lijsig-lispelende bladeren, die bruin-rood naar beneden dwarrelen en wild-weg door de straten gejaagd worden. 't Is herfst.

Plots doemen zwart-zware wolken op en dreigen met hels geklater hun woede het te vieren boven de verlaten aarde. Een bliksemschicht, donderend geraas en de regendruppels tikken op de bruine opwaaiende aarde.

Regeldruppels, door de wind opgezweept, pletsen in het starre aangezicht van een fietser, die knorrend verder rijdt. Zijn hoed diep over de oren getrokken en zijn regenjas nauwsluitend beschermen hem tegen de vuil-vale regen.

Een oude, magere man strompelt voorbij. De wind blaast zijn gezicht rood, en zijn handen zijn verkleumd van de natte kou. Hij beeft, doch het deert hem niet, want zijn hart is warm.

Kinderen zingen spattend door de groeiende plassen en lachen wanneer zij elkaars bevuilt aangezicht zien.

Intussen druipet de regen ongenadig, en glanst over de gladde paden.

DINGAAN uit Beveren-Roeselare.

Een rakkeresje en een getrouwe knollentuinrakker zorgen ditmaal voor de P. K.-knollen. ROOD ROOSJE uit Sterrebeek zag onze Piet aan de telefoon doende en BLAUWE SPERWER 29.753 uit Antwerpen zag de Indianen doende met hem! Eervolle vermelding detectiveknol.

PIET AAN DE TELEFOON

Er is vandaag veel post binnen gekomen en Robje heeft dan ook zijn handen vol. Op zekere ogenblik moet hij telefoneren om uitleg te vragen over een zaak van groot belang. Juist als hij binnenkomt in de kamer, waar de telefoon staat, ziet hij Piet met de hoorn in de handen. Hij wil zich bescheiden terugtrekken als hij opmerkt, wat een rare gezichten Piet trekt. Verbaasd treedt hij nader en ziet hem maar schele ogen trekken, loens kijken, zijn een oog dichtdoen, enz. tot Kwabber eindelijk de hoorn neerlegt.

— Wel, vraagt Robbedoes verwonderd, wat doe je toch?

— Wel, antwoordt Piet met ernstig gezicht, heb je nooit gehoord, dat ogen meer spreken kunnen dan de mond? Dus probeerde ik het, maar... aan de andere kant verstonden ze me blijkbaar niet!

ROOD ROOSJE uit Sterrebeek.

Kwabbernoot in Tyrol. - Vrolijk tekenknolletje van DE VRIJSCHTER 32.212 uit Lot.

P. K. ALS TRAPPER

Trapper Piet gleed met zijn slee over de onmetelijke ijsvlakte van Alaska. Dicht bij een bos stapte hij uit om wat uit te blazen. Toen sprongen uit de bomen Indianen te voorschijn en in één ogenblik omsingelden ze onze Piet.

— Ik ben verloren, blibberde Piet.

Opeens kreeg hij een inval. Hij haalde een «Robbedoes» te voorschijn en gaf die aan de bontste Indianen.

Het opperhoofd bromde versachtelijk:

— Ugh! Dat zijn «Robbedoes» van vorige week! Dat zijn «Robbedoes» van deze week!

En hij haalde het nummer te voorschijn en toonde het aan onze verblufte P. K., de achterlijke...

BLAUWE SPERWER 29.753 uit Antwerpen.

Een hartelijke groet nog aan alle Robbedoesridders-clubleden uit Turnhout en speciaal aan SCARAMOUCHE. Laat hij echter om het knollentuinwerk zijn schoolwerk niet verwaarlozen! Zeker niet, nu het naar het einde van het schooljaar loopt! Eveneens groeten voor GERARD VAN E. uit Steendorp. Niet op lijntjespapier tekenen, kerel! Beste wensen voor alle ridders in het sana.

Eervolle vermelding tekenknollen voor FILO TOP uit Den Helder. De potloodstrepen op de tekening kunnen niet geclicheerd worden. Werk daarom beter af in Oost-Indische inkt, Piet, en teken liefst geen strips! Hartelijk welkom en tot volgende keer. Voor de eerste tekenknol van ZWEEVENDE BUFFEL uit Brasschaat. Moed niet opgeven, Ronald! Voor de twee eerste tekenknolletjes van OPSINJOORKE uit Antwerpen. Hugo toont over een vaardige tekenen te beschikken, maar moet ook wat beter afwerken. Tenslotte voor het nagetekende knolletje van ELIANE V. uit Anderlecht, die een heuse en hoofse minstreel op papier zette.

Daar is Sjarel met pijp en sleutel. Gedaan de pret. Tot volgende week, ridders en rakkeresjes! Spannen jullie je in voor de examens «veel en zwaar», zie het te klaren, met glans te halen en... gebruik je knollentuin als verpozing, klankbord of uitlaatklep! Klinkende groeten daarom van Sjarel, uitgelaten van Piet en verre van pozegroeten van jullie opperplanter

SNUFFEL.

DENK NA EN... VUL IN:

HORIZONTAAL. — 1: Kameraad. — 3: Geluid van duiven. — Bezittelijk voornaamwoord. — 4: IJzerhoudende aarde. — Dwarslat aan de mast. — 5: Houten stel om ossen in te spannen. — Staaisiesloel van een vorst. — 6: Ajuin. — Lipbloemige plant. — 7: Eveneens (Lat.). — 8: Achter. — Minder dan een. — 9: Diktongige hagedis. — 10: Muziekknol.

VERTIKAAL. — 1: Scheepskamer. — 2: Niet in. — 3: Stuk. — Nauw. — 4: Muziekknol. — Stroom in Frankrijk, België en Nederland. — 5: Delkstof. — 6: Vlag. — Dwarslat aan de mast. — Bijwoord. — 7: Gebouw waar graan gemalen wordt. — 8: Uitroep van pijn. — Muziekknol. — 9: Waterkruik, vass. — 10: Achter.

OPLOSSING VAN ONS VORIG RAADSEL

HORIZONTAAL. — 1: Spd. — 2: Po. — 3: Pa. — 4: Ergens. — 5: Laars. — 6: Item. — 7: Kht. — 8: Aaa. — 9: An. — 10: Ind. — 11: Een. — 12: Lid. — 13: Sh. — VERTIKAAL. — 1: Pelikaan. — 2: Barathandel. — 3: Gast, El. — 4: Berm. — 5: Spens. — 6: Drom. — 7: La.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck

geïllustr. door Ref

(24)

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter dat hij in het oerwoud, een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherp boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Juanito, een halfbloed, geleid hen met enkele Indianen door het oerwoud. De Grote Baas redt Juanito het leven maar kort daarop worden ze door Indianen gevangen genomen.

— Ik heb u gevraagd, waar u de jongeman en het meisje wilde ontmoeten?

Op dat ogenblik meende Karel, dat hij misschien toch nog niet hoefde te sterven... in ieder geval niet onmiddellijk.

De Indiaanse bevolking om hen heen morde onvriendelijk. De stam koos de zijde van de mannen van dokter Cucharro en Capataz. Zij was woedend, dat zij de vijanden van dokter Cucharro zo vriendelijk ontvangen hadden. Er werden twee reusachtige trommels gebracht en vier trommelslagers begonnen woest met hun vuisten op de strakgespannen huiden te slaan. De doffe slagen golfden over het dorp. De krijgers bewapenden zich met lansen en begonnen een eigenaardige wilde dans uit te voeren, begeleid door de trommelslagen. Van tijd tot tijd slaakten zij rauwe kreten.

De Capataz ondervroeg de leden van de Rode Vleugel een voor een. Hij plantte zich breed voor hen. Zijn gezicht voorspelde niet veel goeds. Aan ieder apart vroeg hij :

— Waar is de ontmoetingsplaats?

Jan keek omhoog en floot een wijsje.

Karel keek de man zonder een woord te zeggen strak in zijn ogen.

Henk trok een spottend gezicht en schudde zijn hoofd, alsof de kerel hem iets geestigs gevraagd had.

Woedend draaide Capataz zich om en gaf een teken aan zijn mannen.

— Breng ze in een hut en bewaak ze. Morgen zullen wij verder zien. Hun tongen zullen wel loskomen, als

zij een uur op een mierenhoop gezeten hebben.

De Grote Baas bleef onverstoort. Diep in zijn hart voelde hij, dat hij een oplossing moest vinden. Hij had de jonge mannen meegenomen en hij kon niet goedvinden, dat zij door deze bruut gemarteld zouden worden.

Zij gingen in de hut en maakten het zich zo goed en zo kwaad als het ging, gemakkelijk op de grond. De mannen van Capataz hielden hun geweren in de aanslag.

De avond viel snel. 's Nachts werden de krijgsliedden van de inboorlingen, die rond het vuur zaten, nog wilder en woester, want Capataz had slechte, gesmokkelde sterke drank uit laten delen, die de halve wilden gek maakte.

De halfbloeden van de lijfwacht van Capataz hadden zelf ook rijklijk gebruik gemaakt van deze drank. Alleen de twee wakers, die voor de hut zaten, bleven nuchter. Bij het minste geluid, dan vanuit de hut kwam, openden zij de gevlochten deur en wierpen een straal van hun zaklampen op de gevangenen.

— Het beste wat wij doen kunnen is slapen, zei de Grote Baas.

Zij baden samen een vurig gebed omdat zij wisten, dat zij in gevaar verkeerden en legden hun lot in de handen van Onze Heer. Dan strekten zij zich op de grond uit en zouden trachten te slapen, terwijl de kreten en de woeste dansen, begeleid door de tam-tams steeds wilder werden in de zwarte Amazonenacht.

Een hand tastte over de arm van de Grote Baas. Toen zij een der schouders bereikt had, schudde zij.

De Grote Baas ging half overeind zitten. De hand bleef aan zijn schouder trekken en hij vroeg zich af waarom een van zijn jongens hem zo stil wilde waarschuwen. Maar waarvoor waarschuwen?

Hij greep naar de arm, liet zijn vingers er langs glijden en stootte tegen de wand van de hut. Aan de buitenkant had iemand een gat in de takken en lianen gewrongen. En deze persoon trachtte hem nu te waarschuwen.

De Grote Baas drukte zich zo stil mogelijk tegen de wand en fluisterde :

— Hier is de Grote Baas. Wie is daar?

— Ik, Juanito ! Ik kon straks niet

anders doen. Toen ik uit de hut van de Raad kwam, waren zij op weg naar jullie. Ik ben naar Capataz gelopen en heb tegen hem gezegd, dat ik jullie in een hinderlaag gelokt had. Het was beter dat ik in vrijheid kon blijven...

— Je hebt heel goed gedaan, Juanito...

— Hier zijn wapens. Jullie moeten vluchten. Ik zal mij met de wakers bezighouden. Intussen zien jullie uit de hut te komen. Jullie moeten voorkomen dat zij alarm slaan.

— In orde...

Plotseling was er weer hoop.

Zachtjes legde de Grote Baas uit, hoe zij te werk moesten gaan. Hij verschool zich achter de deur, Karel stelde zich aan de andere kant op en Jan bleef op de grond liggen. Hij begon hardop te kreunen...

Een van de wakers hoorde dat. Met een ruk opende hij de deur. Jan rolde schreeuwend over de grond. De wacht kwam nieuwsgierig naar binnen. Tegelijkertijd greep de Grote Baas hem bij zijn keel en gooide hem achterover op de grond. Met een judo-greep bracht hij hem buiten bewustzijn.

Buiten weerklonk een doffe slag en een onderdrukte kreet... Juanito stelde de tweede waker buiten gevecht.

Voorzichtig sluipend, met haastige vluchtende sprongen verdween de groep van de Rode Vleugel onder leiding van Juanito langs de hutten in de richting van het woud. Daar aangekomen drongen zij zo vlug mogelijk in het dichte gewas.

— Juanito, je moet mij vergeven. Ik heb werkelijk gedacht, dat je ons verraden had.

Juanito lachte vrolijk.

— Ik heb mijn spel goed gespeeld. Capataz is er van overtuigd, dat jullie een afspraak met Piet De Rijke hebben.

— Rekende hij er dan op, dat wij hem de plaats zouden verraden?... Dan zal hij hard en ver moeten lopen, als hij ons in wil halen.

— Daar ben ik het niet mee eens, zei Juanito bezorgd. Hij heeft alle voordelen op zijn kant.

Karel en Jan wilden terug naar de Maranon en deze zo vlug mogelijk opvaren om Piet De Rijke en Mariana te ontmoeten. Samen zouden zij sterker in hun schoenen staan. Maar de Grote Baas bracht hen onder het oog, dat als Capataz en zijn bende hen zelfs met behulp van de Indiaanse stammen niet langs de Maranon had kunnen vinden, zij daar ook niet in zouden slagen. En hoe zouden zij in hun vermoeide, uitgeputte staat de onvermoeide, getrainde prauwvoerders van dokter Cucharro op afstand kunnen houden?

— Het is veel beter om dieper in het woud te dringen, zei Juanito. Daar hebben wij nog een kans, dat wij hen van ons af kunnen houden.

Zonder het te weten gingen zij net eender te werk als Piet De Rijke : zij drongen in een onbekend gebied, in het hart van het onbetreden oerwoud om daar te wachten tot zij niet meer achtervolgd zouden worden.

Plotseling hoorden zij een lang-gerekte kreet uit het vijandelijke kamp, daarna het rauwe gehuil van vele krijgers. Het rythme van de tam-tam werd anders.

Juanito zei met een hese stem :

— Zij hebben onze vlucht ontdekt. Zij komen ons achterna.

— Ach, wat kunnen zij in de donkere nacht beginnen ?

— De Indianen zijn uitstekende wegzoekers. Over een kwartier zullen zij hier zijn. Wij moeten vluchten...

Zo begon de waanzinnige vlucht in de nacht.

Juanito ging voorop. Hij hakte een weg met zijn machete. Van tijd tot tijd trachtte hij de achtervolgers het spoor wijs te maken. Hij liep een eind langs een beek, kwam over de stenen terug en drong tenslotte in het dichtbegroeide, onbetreden woud. Hij baande zich een weg, die de achtervolgers in een verkeerde richting leidde.

Juanito vervulde een dubbele taak als gids en pionnier, maar ondanks dit zware werk schoot hij nog te vlug op. Jan en Henk, die achteraan kwamen, waren uitgeput. Zij raakten steeds verder van Juanito af... Als zij het bemerkten, slaagden zij er dank de grootste krachtsinspanning in, de verloren afstand weer in te halen, maar daarna waren zij weer te uitgeput om hem bij te kunnen houden.

De kreten van de Indianen kwamen steeds dichterbij.

Zij naderden, zij naderden angstig snel.

Op een gegeven ogenblik bleef Juanito staan en schudde bedenkelijk zijn hoofd :

— Het is de moeite niet meer waard. Wij kunnen hen niet meer ontkomen. Ik had gehoopt, dat zij onze vlucht niet meer voor het aanbreken van de dag zouden ontdekken. Maar nu is alles voorbij... Wij kunnen nog ontsnappen, als wij ieder onze eigen weg gaan. Wij moeten ons in verschillende richtingen begeven. Jan gaat met mij... Alleen in dit geval hebben tenminste een paar van ons de gelegenheid om te ontsnappen... maar niet allemaal...

— Nee, zei de Grote Baas, wij mogen niet uit elkaar gaan.

— Dan moeten wij ons in de struiken verbergen en ons op het allerlaatste ogenblik verdedigen.

— Tegen de Indianen zouden wij het misschien op kunnen nemen, maar tegen de wapens van de mannen van Capataz kunnen wij niets beginnen. Wij zouden misschien een

paar mensen doden, maar daarna...

— Dan is het niet de moeite, wierp Jan tegen. Mensen doden om zich te verdedigen, dat kan er mee door, maar doden terwijl wij weten, dat wij tenslotte toch moeten verliezen, is onnodig moorden.

Juanito keek hem aan alsof hij hem niet begreep, maar de Grote Baas zei goedkeurend :

— Zo denk ik er net eender over. Iemand van het leven beroven, geeft altijd verantwoordelijkheid.

— Moeten wij ons dus gevangen laten nemen ?

— WIJ, wij zullen ons gevangen laten nemen, Juanito. Maar jij moet vluchten ! Maak, dat je wegkomt... Jij kent het woud en je zou misschien bij Piet De Rijke en Mariana kunnen komen. Zeg tegen hen...

Door de bomen begon het licht van de toortsen te schijnen. Juanito stond aarzelend op.

— Schiet op ! waarschuwde de Grote Baas. Ik beveel je om weg te gaan. Het is een opdracht ! Jij bent de enige, die de kans heeft om hen te ontkomen ! Ga Mariana zoeken, ga dokter Leurant opsporen. Ik vertrouw erop dat je hen zult vinden.

Twee inboorlingen verschenen tussen de bomen. Zij begonnen te schreeuwen en met hun lansen te zwaaien. Onmiddellijk daarop waren er tien, twintig, honderd om hen heen. Zij gebaarden en dreigden. Een paar pijlen zoefden om hun oren, maar een van de stamhoofden gaf met een schorre stem een opdracht, waarna de krijgers kalmer werden.

Vervolgens kwamen de mannen van Capataz. Hun gezichten grijsden wreed en hun geweren droegen zij in aanslag.

— Ze zijn niet ver gekomen...

— Wat onvriendelijk van hen om de mieren hun ontbijt te misgunnen !

— Komt, kinderen ! Gaat braaf naar huis terug ! Jullie mogen niet weglopen in het donker !

Onverschillig begonnen de Grote Baas en zijn jongens de terugweg naar hun gevangenis.

Juanito was verdwenen. Niemand scheen zijn vlucht opgemerkt te hebben.

XII

Het vreemde leven van dokter Leurant.

Mariana, Piet De Rijke en Yavari pasten zich in de baracon aan het leven van de seringueros aan. Overdag gingen ze met hen in de stammen van de siringalen snijden en bevestigden er kleine aarden potjes tegen, die de rubbertranen uit de wonde van de schors opvingen.

's Avonds kwamen zij doodmoe

thuis, gingen slapen en de volgende morgen begon het oogsten weer opnieuw. De kleine potjes waren boordevol en de rubber, die nog vloeibaar was, maakte de bal, die de seringueros vormden, steeds groter. Deze eigenaardige grijze sneeuwbal rolde van boom tot boom en werd bij iedere stam dikker.

Op een middag, die zich in niets van alle andere middagen scheen te onderscheiden, begonnen de tamtams hun boodschappen door het woud te zenden.

Yavari kwam langzaam overeind, hij spitste zijn oren om de tamtamslagen beter te kunnen begrijpen en legde daarna uit :

— Het is een oorlogsboodschap. De Tsantayubas Indianen maken bekend, dat zij dank zij de medewerking van hun blanke vrienden, vier blanke vijanden gevangen genomen hebben.

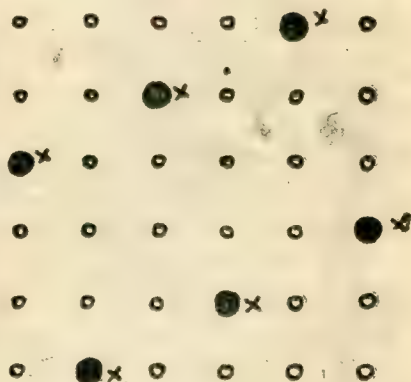
— Hun blanke vrienden ? Zijn dat misschien dokter Cucharro en Capataz ?

(Wordt vervolgd)

Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

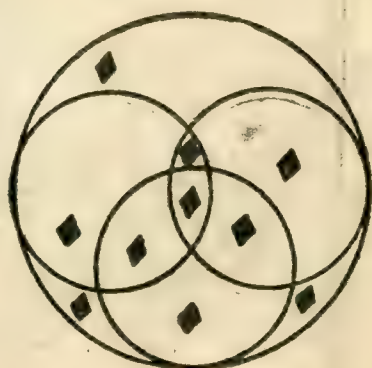
SPEL Nr.

SPEL Nr. 2

2 Kilo.

SPEL Nr.

de EFFELTOREN

Voor **BUCK DANNY** uit Oostende.

Nog altijd heeft hij de belangstelling van onze ridders. En dat niet-tegenstaande nylon, radar en atombommen! Zie eens aan, wat de mensheid sindsdien heeft gewrocht... De Eiffeltoren is eenmaal óók een « hoogtepunt geweest ». En wel in... (lach niet) de bouwkunst. Deze laatste niet opgevat als « schone » kunst, maar wel als ingenieursvakmanschap, als staat van technisch kunnen. Dat was in de tweede helft van de vorige eeuw, toen het ijzer de steen ging verdringen. Wie kent er niet andere bouwsels uit ijzer: hallen, stations en dergelijke? Ons doen ze nu weinig bekoorlijk aan. Wij bevreunen het misschien, dat ze zijn opgericht en een stadsbeeld ontsieren, maar... zij zijn sterk en weerstaan de tand des tijds...

De Eiffeltoren bedoelde een hulde te zijn aan de Franse metallurgie (ertsbewerking), een bezienswaardigheid op de wereldtentoonstelling van 1889. Men heeft er (denk eens aan: in die tijd!) slechts twee jaar aan gewerkt. En dat voor een toren van driehonderd meter hoogte! Jarenlang was hij dan ook het hoogste bouwwerk, tot de Empire State Building in New York hem is komen onttroonen met een hoogte van 381 meter. De Chrysler Building in dezelfde stad meet 323 meter.

Sprekend wij nu even over zijn bouw.

Jullie kennen deze slanke reus als één ijzeren gevaarte. Weten jullie, dat hij op... stenen voeten staat? Er ligt maar eventjes twaalf duizend kubieke meter metselwerk onder zijn

tenen... terwijl niet minder dan 31.000 kubieke meter aarde, zand, grint, enz... verwerkt werden!

De vier voeten hebben niet dezelfde fundering. De twee pijlers aan de Seinekant zijn veel steviger « geaard », omdat de ondergrond daar, begrijpelijkerwijze, minder stabiel is. De twee andere langs het Mars-veld hebben dus « lichtere » fondaties. Dat wil zeggen, dat zij op « kussens » steunen van een twee meter dikke betonlaag, die op haar beurt rust op een aangestampte, meer dan vijf meter dikke laag grint en zand.

De andere aan de Seinekant bestaan uit ijzeren caissons van zes meter lang en vijftien breed, en dat vier per voet op een diepte van vijf meter beneden het normale peil van de Seine! Hier is voor het eerst met nieuwe verhardingsmethodes (een bevroeringssysteem) gewerkt.

Hiermee is nog niet alles verteld. Het metselwerk uit natuursteen is, in de vier maal vier steunblokken, door enorme schroefbouten van acht meter lengte versterkt, bouten die op hun beurt door zware ijzeren balken met elkaar verbonden zijn.

Jullie begrijpen dat alles zo sterk mogelijk moest zijn en dat ingenieur Eiffel — want zo heet zijn schepper — geen enkel risico wilde lopen. Deze fundering kan een gewicht torsen van maar eventjes... 1235 kilogram per... vierkante centimeter! Dat is meer dan VEERTIG KEER het gewicht van de toren, die slechts dertig Kg. per vierkante centimeter draagt! De Eiffeltoren zal dus nog

niet zo gauw wegzakken. Aan de fundering is dan ook vijf maanden, bijna een vierde van de volledige tijd die eraan besteed is, gewerkt.

Natuurlijk willen jullie nu ook graag weten, hoeveel kilo ijzer er in deze reuzeppilaar verwerkt werd. Zeven miljoen kilo! Van de grond tot en met de eerste verdieping weegt de toren al drie miljoen kilo. De rest zit in zijn steeds slanker wordende spits. Eigenlijk is het, gezien zijn geweldige hoogte eerder een lichte toren! Omdat hij zo rank is en overall open, vat hij ook weinig of geen wind. Wat hem geweldig stabiel maakt. Toch wiegt zijn top nog enkele centimeters heen en weer.

Om te voet de top te bereiken moet je 1700 trappen op, een prestatie, die uiterst zelden door een toerist geleverd wordt.

Nu nog iets over de ijzerconstructie zelf.

Er werden vijftien duizend VERSCHILLENDE (lees goed: van elkaar verschillende: Van één stuk werden vaak ontelbare exemplaren gebruikt.) metalen stukken gegoten, die eerst elk afzonderlijk ontworpen en... getekend werden! De kleinste details werden ervan berekend en de stukken — vervaardigd in de fabrieken van Levallois — konden gemonteerd worden zonder dat er één enkel stukje niet paste. Waarlijk een pluimpje voor Eiffel.

De bouwers beschikten in die tijd nog niet over de huidige mogelijkheden. De ijzeren reus werd met houten stellingen gebouwd! De vijf en twintig miljoen klinknagels moesten met de hand worden ingehamerd en de ontelbare schroefbouten met de hand aangedraaid! Er is dus met bewaame spoed doorgewerkt om het karwei in twee jaar op te knappen.

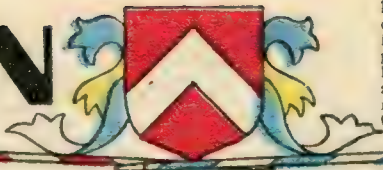
De Eiffeltoren is en blijft dus werkelijk een technisch meesterstuk. Hij is intussen ook nog nuttig door zijn zendstation, en zijn weerkundig observatorium, dat de Parijzenaars nog altijd van het juiste uur voorziet. Helaas blijft me plaats noch tijd om over Eiffel zelf en zijn andere grote werken iets te vertellen. Dat dan een andere keer! Dag ridders!

Met Robbedoes
vooruit en vooraan.
Jullie aardsraker,

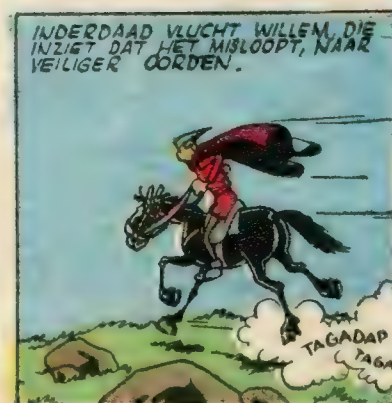
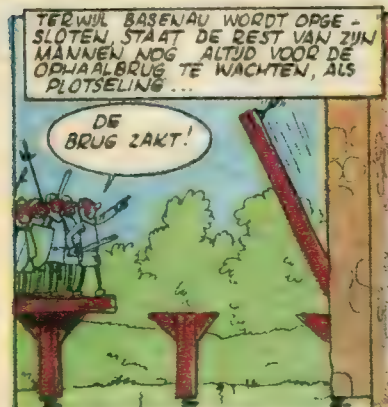
SNUFFELTJE.

JOHAN

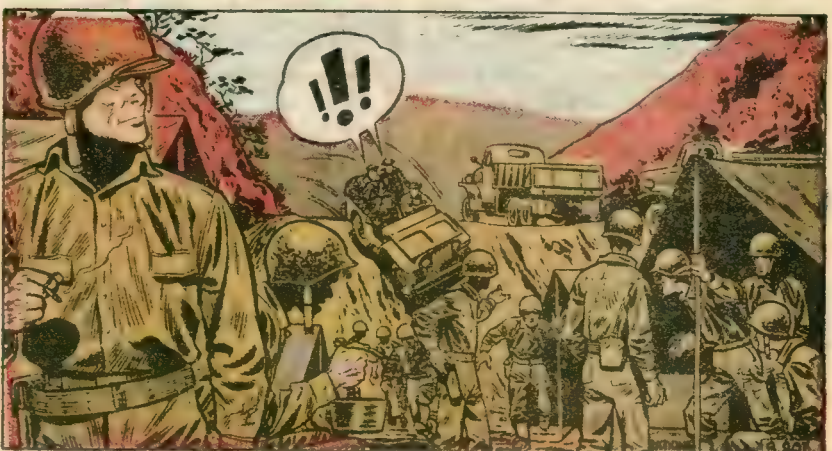
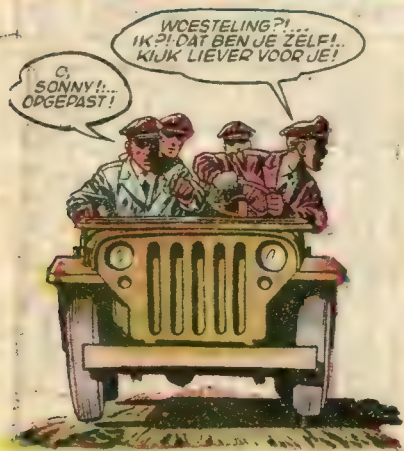
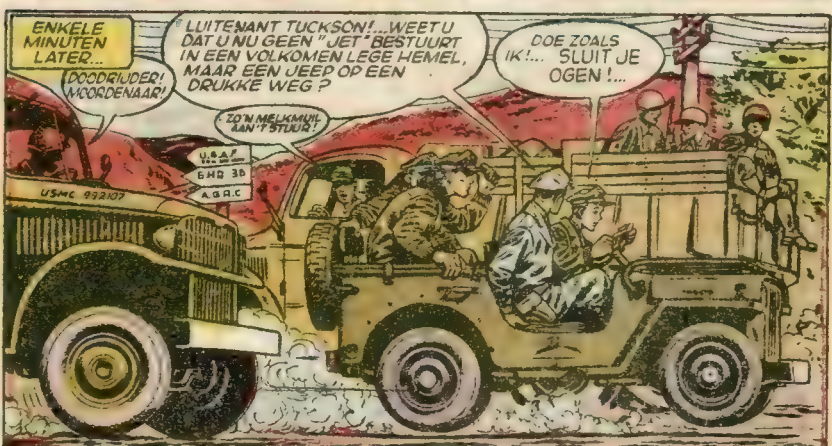
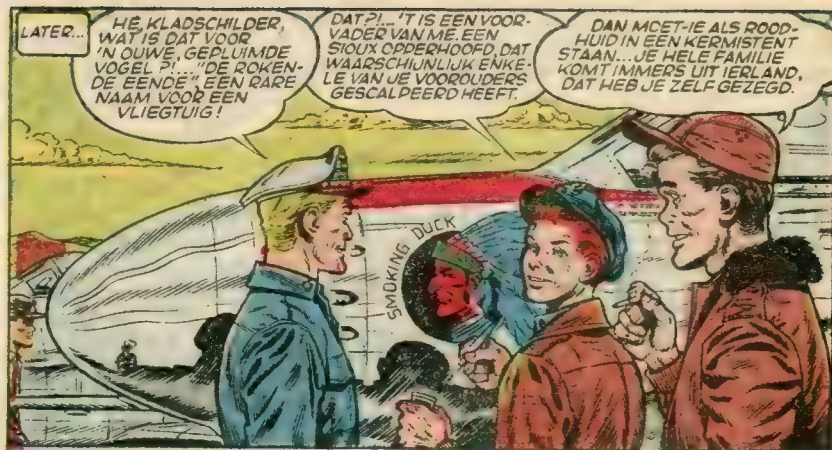

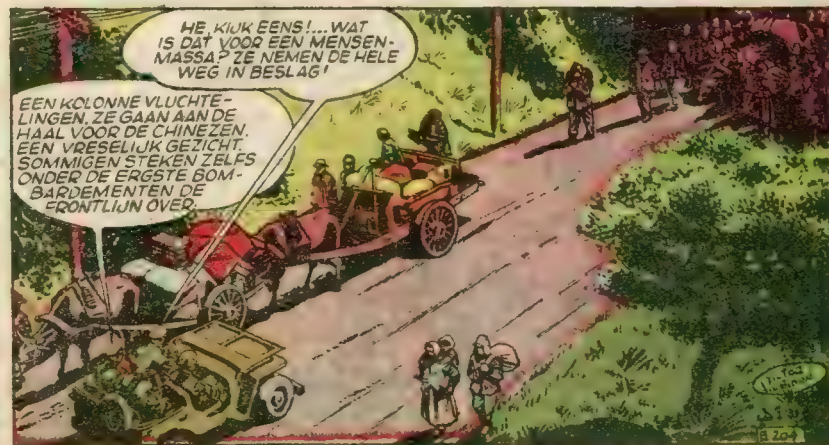
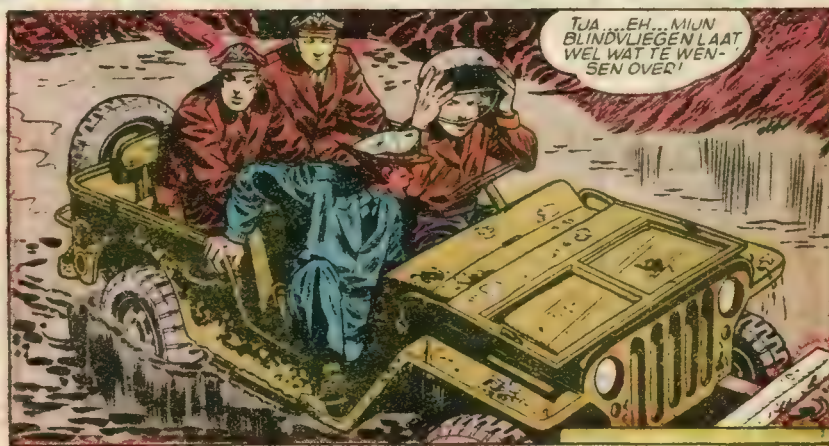
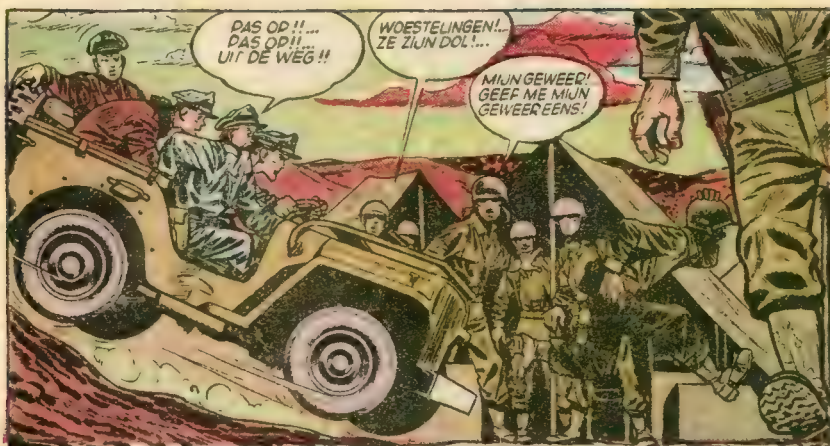
Dank zij een krijgslist, versonnen door Johan, denkt die ellendige Basenau dat een verrader de poorten van 's konings slot voor hem openzet. Aan het hoofd van zijn troepen komt hij aangestormd, niet vermoedend wat hem te wachten staat.

BUCK DANNY

IN KOREA

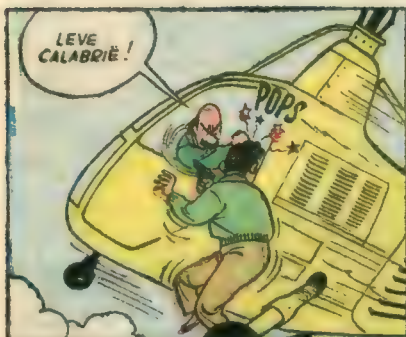
DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL » TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Een onheilspellende schim sluipst Prof. Beterlows slaapkamer in. De schat van Alarik, die onze helden zoveel moeite gekost heeft, ligt op het nachttafeltje. Zullen de bandieten ditmaal aan het langst einde trekken?

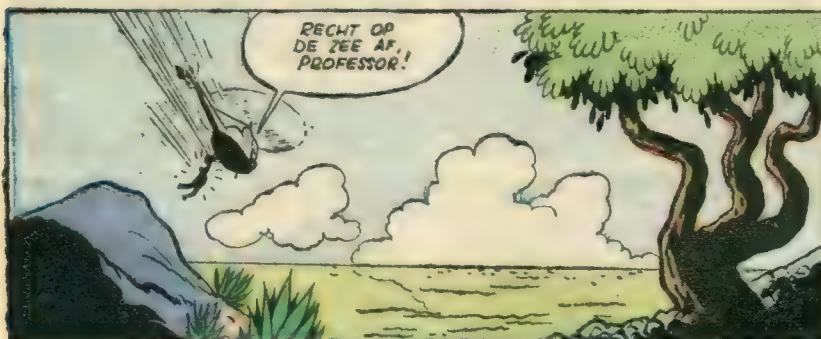
O!... KUK, DE
STAART VAN
HET TOESTEL
STAAT IN BRAND!

LEVE
CALABRIË!

DIABOLO!
MIJN WIRAK
ZAL VER-
SCHRIKKELIJK
ZIJN!

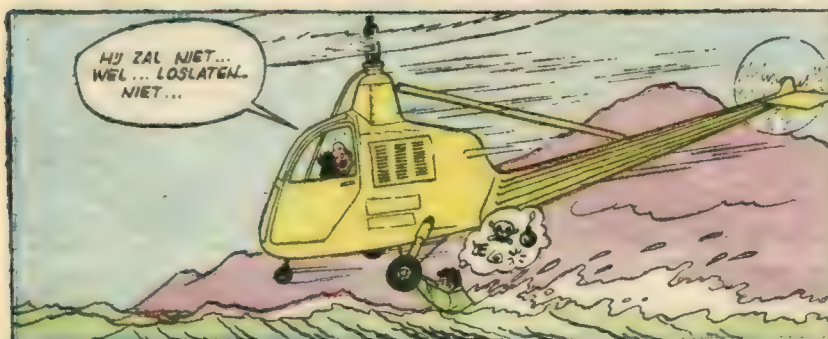

RECHT OP
DE ZEE AF,
PROFESSOR!

SCHEERLINGS
OVER DE
GOLVEN!

OVER DE
GOLVEN,
BRR!

HIJ ZAL NIET...
WEL... LOSLATEN.
NIET...

... WEL...
HOERA!

VERGEEF
ME, ALARIK...
VERGEEF ME...
ONHEIL OVER
CALABRIË!

EEN TIJD LATER...

DAAR IS
ONZE
STAD...
HOERA!

VLUGGER, PROFESSOR,
DE VERGADERING
BEGINT OM DRIE UUR!

448

HUP ROBBEDOES

Weet je nog, dat mijn rakkers zo enthousiast waren over de schijnbewegingen van die basketballmannen?... Ze hebben er tot laat in de avond nog over zitten praten. En de volgende morgen bleken ze nog niet uitgepraat.

— Eigenlijk heb ik een paar dingen gek gevonden, vertelt me Bernard. Die managers van elke ploeg leken me zo'n beetje mee te doen. En dat onder het welwillend oog van de scheidsrechters. Dat is toch door het reglement verboden! Ik heb de persoonlijke fouten van de aanvoerder van mijn favorietclub eens opgeteld. Na vier fouten was hij nog altijd in het spel. En in het reglement staat duidelijk, dat degene, die voor de vierde keer getroffen wordt door de banbliksems van de leiding van het veld moet...

— Wel, dat is waar ook! Ik heb jullie nog niet verteld, dat na de laatste Olympische spelen er enkele wijzigingen gekomen zijn in het reglement voor basketball... Dom van me, daar niet eerder aan gedacht te hebben. Het zijn maar kleine wijzigingen, maar jullie dient die ook te weten. Laat eens zien... Voor wat het materiaal betreft:

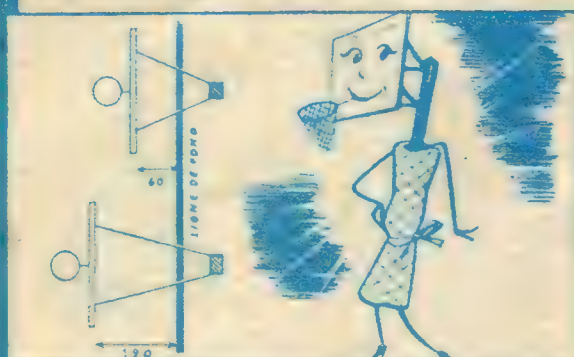
» VROEGER lag de lijn voor vrije worp op 5,20 m. afstand van de buitenlijn. NU is dat 5,80 m. geworden.

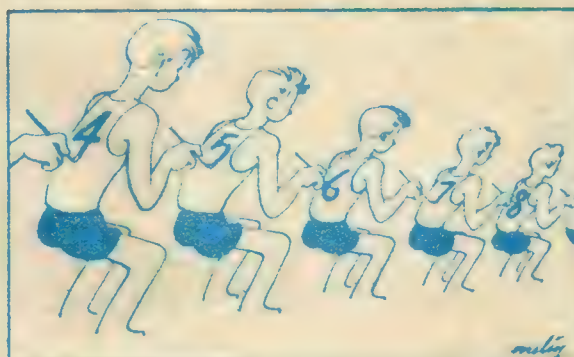
» VROEGER was het bord achter het mandje steevast van hout, wat niet prettig was voor een deel van de kijkers. NU mag dat bord van (dik) glas of van plastic zijn.

» VROEGER waren stroken aangegeven, waarin de spelers stonden bij het nemen van een vrije worp. NU hebben die stroken een naam: links A en rechts B.

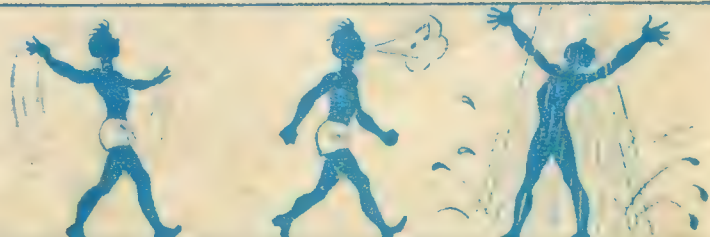
» VROEGER stonden de doelpalen 60 cm. van de basislijn: een doodgewone, harde paal. NU staan ze op 1,20 m. en mogen ze omwikkeld worden. Dan komt een botsing niet zo hard meer aan.

» VROEGER mocht elke speler een willekeurig nummer dragen van één of twee cijfers. NU zijn ze netjes genummerd van 3 tot 14 of van 3 tot 16, als het een wedstrijdreeks betreft.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

Als ik pompaf ben: langzaam lopen en breed ademen met rondswaaien van de armen. Dan de paser weer in. "Ze zullen hem niet temmen" fluiten en-hup! onder de douche. Ik ben weer het ventje.

Nekro wil Dooley financieel kapot maken door vals te spelen bij het poken, met behulp van een bijzondere bril. Hij ziet toevallig hoe Rik, die hij als heiler heeft aangenomen, de bewuste bril staat te bekijken

RIK RAKKERS

DUS U VOELT VOOR EEN PARTIJTJE POKER, HE? ... NU, AANGENOMEN! ... ZEG MAAR WAAR!

MIJN TENT LIJKT ME WEL GESCHIKT! OVER TWINTIG MINUTEN... O.K.?

JONGENS, GISTER VOND IK EEN KLAVERBLAD VAN VIER... EN VANAVOND ZEIJDE WAARZEGGER DAT IK NIET VERLIEZEN KON...

IK HEB JE IN DE SCHADUW GETROKKEN OM DAT IK NIET WOU DAT DOOLEY JE ZAG... NIET OM AF TE LUISTEREN... MAAR NU BEN IK TOCH BLIJ DAT IK HET GEDAAN HEB!

WAAR-OM DAN, MR. KACHELPIJP?

WACHT ME AAN DE UITGANG OPRIK... IK MOET DOOLEY SPREKEN VOOR HIJ AAN 'T SPELEN GAAT!

GOED, MR. KACHELPIJP... IK HEB HONGER, EVEN EEN HARFJF ETEN.

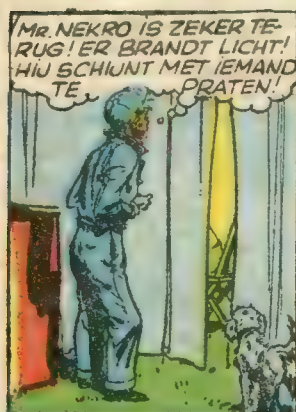

HOOR EENS, DENVER, NEEM ME NIET KWALIK, MAAR IK HOORDE JE AAN NEKRO ZEGGEN DAT JE MET HEM WOU POKEREN... HOE KAN EEN OUDE KERMISROT MET ZO'N KWARTJESVINDER KAARTEN!

WEES MAAR NIET BANG, DOC... IK BEN NIET VAN GISTEREN... IK KAN WEL OP MEZELF PASSEN, HET IS MIJN GELUKSDAG VANDAAG! VERLIEZEN IS UITGESLOTEN!

O, HEMEL! IK HEB MIJN GELD IN MIJN UNIFORM-BROEKZAK LATEN ZITTEN! NU MOET IK NAAR DE TENT TERUG OM HET TE HALEN.

MR. NEKRO IS ZEKER TERUG! ER BRANDT LICHT! HIJ SCHIJNT MET IEMAND TE PRATEN!

DOOLEY GELOOFT AL WAT IK HEM VOORSPELD HEB!

UE KUNT HEM ALLES WUUSMAKEN... DIE BEMOEIAL VAN EEN JONGEN WAS STRAKS MET MIJN BRIL AAN HET SPELEN, MAAR HIJ WEEET NIET WAAR VOOR DIE MOET DIENEN!... GEEF ME DE KAARTEN EN SMEERM DAN!

SUONGE, MR. KACHELPIJP! GA MEE MET MIJ! TUSSEN NEKRO'S TENT EN DE DRAAIMOLEN KUNNEN WE ONS VERSTOPPEN MAAR VLUG WAT!

WAT EEN OP-WINDING! GA JIJ MAAR VOOR!

Xaverius

VERTELD
DOOR DE
MINSTREEL

DE KAPITEIN VAN
DE "COULAM" HEEFT
DE ONDERKONING
AANGEBODEN HEM
NAAR INDIË TE BRENGEN
DEZE STEMT TOE EN LAAT
XAVERIUS VRAGEN OF HIJ
OOK MEEWIL, MAAR
NATUURLIJK KOMT DEMONIO
ROET IN HET ETEN GODIEN

DE ONDERKONING HEEFT ME
ANDERS OP HET HART GEDRUKT
PATER XAVERIUS...

...WEL HIER BEN IK...

OCH, JA... PATER XAVERIUS, IK DENK DAT U KLAAR
IS OM WEG TE GAAN... NAAR GOA... NU
DADELIJK ...

ZO!
ZO!

NU ALS DE ONDERKONING HET ME VRAAGT, DAN GA
IK VOLGEN JULLIE
ME MET DE
"SANTIAGO"!

TOETOEEOET!
DE "COULAM" GAAT HET
ANKER LICHTEN!

HAALT DE LOOP-
PLANK IN!

HOLA!
HOLA!
HOLA!

HOLA! KAPITEIN!

KAPITEIN... U MOET ME
AAN BOORD LATEN...

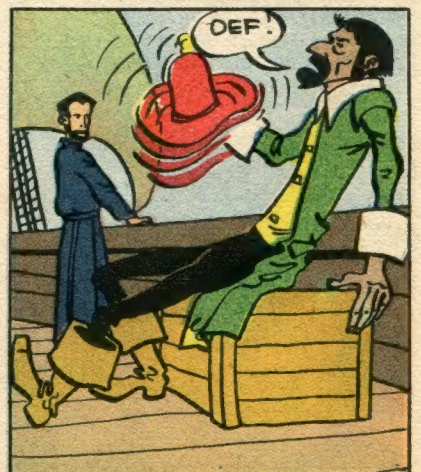

ZO, EN WAAROM?

SST! IK MOET VOOR
PATER XAVERIUS BLIJVEN...

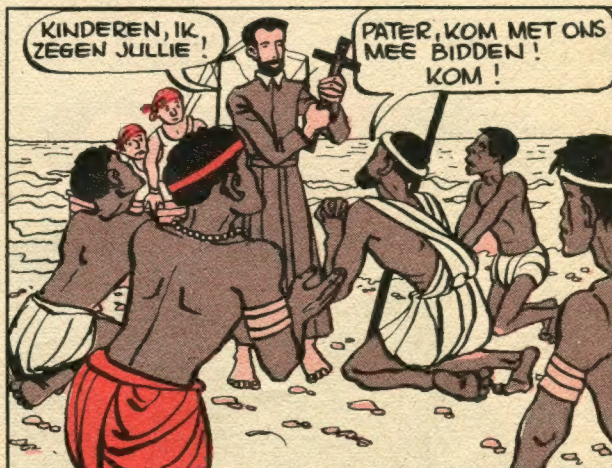
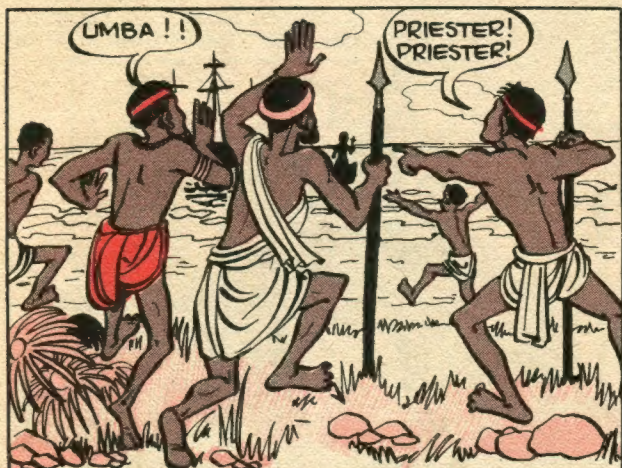

DEF!

VOOR EEN LAATSTE
TUSSENLANDING OP HET
EILAND SOKOTORA.

DIE ARME KERELS ZIJN VROEGER
ZEKER GEKERSTEND, MAAR WETEN
NIETS MEER.

MAAR INTUSSEN KIEMT
ER IN DEMONIO'S DUIS-
STERE BREIN EEN
SNOOD PLAN.

DE BONTE WERELD

DE EEUWIGE BHIKSOE'S

DEZE BOEDDHISTISCHE MONNIKEN, OOK WEL BONZEN OF PONGI'S GEHETEN, ZIJN BEROEPSBEDELAARS!... ZE MOGEN NIETS ANDERS BEZITTEN ALS EEN STAF EN EEN HOUTEN BEDEL-NAP (ZE KOMEN VOORNAMELIJK IN CHINA EN JAPAN VOOR).

TOEKOMSTIGE BHIKSOE'S TREDEN OP HUN 7DE JAAR IN HET KLOOSTER. BIJ JONGENS WORDT HET HOOFD KAALGESCHOREN, BIJ MEISJES WORDEN DE OREN DOORGESTOKEN. DAARNA VERWISSELEN ZE HUN KLEREN VOOR EEN SAFRAANGELE TOGA.

AL WAT HUN OOG KWETST MAG OP HUN BEVEL GEBONDEN IN EEN ZAK IN HET WATER GEGOOID WORDEN.

VOORGEGAAN DOOR MUZIKANTEN BEZOEKT DE NIEUWELING DAN ALLE PAGODEN IN DE STREEK, TE PAARD OF OP EEN WAGEN, IN EEN DRAAGSTOEL, OF ZELFS IN EEN JEEP!!...

DE BHIKSOE'S LEVEN VAN GIFTEN EN GAVEN, MAAR ZE SCHROMEN NIET DEZE ZELFS AF TE PERSEN, DOOR AAN TE SCHRIELE GEVERS EEN HERLEVING IN DE GEDAANTE VAN EEN WEERZINWEKKEND BEEST TE VOORSPELLEN.

MAAR ALLEN DIE HEN MET WELDADEN OVERLADEN HEBBEN ZULLEN DOOR BOEDDHA NA HUN DOOD HET EEUWIG GELUK DEELACHTIG WORDEN!

